

6

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„K tomu, aby člověk dobře viděl, nestačí mít jen otevřené oči.
K tomu je třeba otevřít i srdce.“*

Paul Cézanne

Úvodní slovo

Milí farníci, k tomuto číslu Tomáška jsou přidány také složenky, kterými je možno přispět na stavbu kostela na Lesné. O tuto možnost nás požádal jménem tamní farnosti její farář otec Pavel Hověz, jehož pozdrav a informaci naleznete o něco dále. Chci tedy tuto žádost doporučit vaší pozornosti a poprosit vás o vstřícnost a velkorysost. Celá řada nynějších farníků nové farnosti na Lesné bývala kdysi pravidelnými návštěvníky našeho kostela a podílela se na životě naší farnosti. Lze

tedy říct, že bychom mohli cítit a projevit k této farnosti jakýsi „mateřský“ vztah.

Přejeme našim sousedům mnoho dobrých nápadů, pevnou víru, sílu a vytrvalost. K tomu jim chceme vyprošovat potřebné dary Ducha svatého. A dnes máme příležitost k této duchovní sympatii přidat i její malé konkrétní „zhmotnění“.

Za to i za vše ostatní vám děkuji!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Příprava na 1. svaté přijímání dětí** bude zahájena v naší farnosti ve středu 18. března 2009 v 16.15 na faře. Děti je možné přihlásit na faře či v sakristii do středy 11. března 2009. K přípravě se přijímají děti z naší farnosti, které chodí nejméně do 2. třídy ZŠ a které již absolvovaly minimálně jeden rok vyučování náboženství či jiné odpovídající katecheze. Děti z jiných farností mohou být přijaty pouze s vědomím duchovního správce vlastní farnosti.

Informační setkání rodičů přihlášených dětí se uskuteční ve středu 11. března 2009 v 16.15 na faře na Lidické 6.

• **Otec biskup Vojtěch děkuje za letošní Tříkrálovou sbírku:** Milé sestry, milí bratři, milé děti, za uplynulých 8 ročníků konání sbírky se vybralo asi 370 milionů Kč. K celkové sumě letošní sbírky ve výši 14,9 milionu Kč bude v nejbližší době připočten ještě výnos z dárcovských SMS a dalších forem finančních darů. Na území brněnské diecéze se letos do sbírky zapojilo kolem 3 400 skupinek koledníků, kterým bych rád aspoň touto formou poděkoval. Děkuji vám všem, kteří jste se vydali na cestu nejen do našich domovů, ale především na cestu k lidským srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji i za to, že jste se nenechali odradit nevlídným počasím ani nevlídným

přijetím. A mé upřímné poděkování patří také vám všem všem, kteří jste do sbírky přispěli. V modlitbě vás provází

váš biskup Vojtěch

• O první neděli postní (1. března 2009) se ve všech kostelích v naší diecézi bude konat tradiční sbírka na Svatopetrský haléř. Dopis českých a moravských biskupů k této sbírce naleznete v tomto čísle Tomáška. Naše obvyklá farní sbírka na splácení dluhů farnosti se kvůli této kolizi termínů odsune na další neděli, tedy na 8. března 2009

• V rámci nově testovaného systému financování naší farnosti pomocí elektronického bankovníctví se nyní přidává další možnost, jak přispět farnosti: a sice darem v hotovosti, ale přesto na tento zvláštní účet a s možností registrace dárce. V kostele ve zvláštní přihrádce na jednom ze sloupů jsou k dispozici obálky s předtiskem údajů potřebných k vyhotovení patřičných darovacích dokladů. Pokud tedy někdo nedisponuje možností posílat peníze přes internet, a přesto chce darovat farnosti větší částku, na kterou bude uplatňovat daňový odpočet, může dar vložit do obálky, na níž vyplní potřebné údaje (tužka je k dispozici na témže místě), a tuto obálku může přidat do košíku při kterékoli sbírce nebo odevzdat přímo v sakristii. Příslušné darovací doklady obdrží následně poštou.

Děkujeme za vaše dosavadní příspěvky, systém se už slibně rozbíhá, o podrobnostech budete informováni v příštím čísle Tomáška!

• **ŘÍM 2009.** Farnost Brno-Řečkovice pořádá týdenní pouť do Říma ke hrobu sv. Pavla. Protože nebyl naplněn celý autobus, jsou k dispozici místa i pro naše farníky.

– *základní propozice:* odjezd v neděli 1. března v 19.00 hod. od řečkovického kostela (pojede také řečkovický kněz Jacek Kruczek). Účastníky čeká noční přejezd autobusem do Itálie. Ubytování v poutním domě Velehrad zahrnuje večeře a noclehy. Ve středu se zúčastníme generální audience u papeže Benedikta XVI. + bohatý program po celý týden. Odjezd z Říma v pátek po obědě a návrat do Řečkovic v sobotu odpoledne.

– *cena:* 2500 Kč + 130 euro (úhrada do neděle 22. února) + doporučené kapesné 100 euro na vstupy (vatikánská muzea, kopule sv. Petra, katakomby a další dle vlastního uvážení)

Podrobnější informace a přihlášky – pí. Kosmáková, tel. 736 529 204.

• Zveme děti na postní výtvarné tvoření a další doprovodný program v neděli 8. 3. 2009 16.45 – 17.30 v sakristii kostela. Program je vhodný i pro nejmenší děti.

Prosba

Milí přátelé,

v dnešním čísle „Tomáška“ nacházíte leták vydaný naší farností. Chceme vám jednak připomenout naši brněnskou rodačku sestru Restitutu Helenu Kafkovu a přispět k šíření její úcty, jednak si dovoluujeme

vás poprosit o příspěvek na stavbu kostela v Lesné. Mnozí naši farníci léta navštěvovali váš kostel, který je i díky jejich darům krásný a plný života. Naše prosté Duchovní centrum nedostačuje potřebám pastorační velikého sídliště. Proto prosíme o vaši solidaritu při budování důstojného Božího stánku na Lesné. Děkujeme! Za všechny dárce se denně modlíme a v neděli obětujeme mši sv.

*P. Pavel Hověz,
farář Lesná*

Misijní koláč

Na Květnou neděli 5. 4. 2009 bude probíhat v našem kostele po každé mši svaté a následně i ve farní kavárně koláčový misijních jarmark.

Prosíme zájemce, kteří jsou ochotni zúčastnit se pečení koláčů, a to v sobotu 4. 4. 2009 ve 13 hod na faře Lidická 6, aby kontaktovali paní Mikeškovou (tel. kontakt: 604 551 468, e-mail: vita.mikeskova@seznam.cz).

Od 15:00 hodin zveme na faru také rodiče s dětmi (od 3 let), kteří se mohou zapojit do výtvarného tvoření. Také tyto výrobky budou určeny na misijní jarmark společně s koláči. Výtěžek bude zaslán na misie.

Všem, kteří jsou ochotni se jakkoliv této akce zúčastnit, předem děkujeme!

m+m+k+v

Rozhovor

s otcem Josefem Šikem

Jak již bylo uvedeno v prosincovém čísle Tomáška, dožil se Mons. Josef Šik 8. ledna 2009 krásných 80 let. V době, kdy vychází tento Tomášek, již tato chvíle bude slavnostně oslavena a nyní se zkusíme zeptat oslavence na několik otázek.

Otče Josefe, jaká byla Vaše cesta těmi osmdesáti léty, kde začala, kdo Vás na ni provázel a kdy jste nejsilněji pociťoval Boží vedení?

Můj život stejně jako život mnoha lidí byl v minulých letech dost složitý, protože vnější okolnosti nebyly příznivé pro cestu, kterou jsem si zvolil.

Narodil jsem se v Chrlicích, během studia na gymnáziu jsem se rozhodl, že vstoupím do kněžského semináře v Brně. Byl jsem tam jenom dva roky a v roce 1950 byly z rozhodnutí státní moci církevní školy zrušeny a místo nich byly zřízeny dvě státní teologické fakulty – jedna v Praze a jedna v Bratislavě. Biskupové zakázali na ně vstoupit a studovat na nich. Byli jsme proto povoláni k vojenské službě u PTP – vojenské tábory nucených prací. Po propuštění jsme mohli pracovat manuálně jen v dolech, v zemědělství a v těžkém průmyslu. Patnáct roků jsem pracoval jako pomocný dělník a nakonec se mi podařilo vystudovat dálkově průmyslovou školy strojnickou a od té doby jsem pracoval

dvacet pět roků jako konstruktér. Mám tedy svůj starobní důchod za odpracování čtyřiceti roků.

Během celých čtyřiceti roků jsme se nepravdělně stýkali s bývalými spolužáky ze semináře a hledali cesty, jak dosáhnout cíle, který jsme si v mládí stanovili. Podařilo se to až v roce 1968, kdy jsme byli tajně vysvěceni na kněze. Od té doby jsme tajně, neveřejně působili až do roku 1989. V září 1992 jsem byl ustanoven kaplanem v kostele sv. Tomáše v Brně.

V každém Tomáškovi nezapomínáte na slovo nemocným, vždy pro ně máte nějaké povzbuzení. Povzbudil někdy někdo Vás v utrpení?

Během celé doby jsme byli přesvědčení, že naše rozhodnutí je správné, že má smysl a že máme jít cestou, kterou jsme si vybrali, i když je pravděpodobné, že nedosáhneme cíle. Byla to zkouška víry, trpělivosti a pokory.

Máte spoustu životních zkušeností, zažil jste dobré i zlé, víte, jak snadno se někdy člověk může otevřít zlu či dokonce zlému. Dnešní lidé už ledačemu nevěří, čemu věřily generace předchozí. Jak zůstat pevně zakotven a dobře rozlišovat?

K tomu, aby člověk šel za cílem, který si určil, a to i přes překážky, je nutné, aby byl přesvědčený, že cíl je správný a že je správná i cesta, i když není přímá a je spojená s potížemi. Toto vědomí pomůže překonat všechny vnější vlivy, které se snaží člověka svést z cesty, po které jde.

Těchto vlivů je hodně a jsou různorodé, takže člověk neví, co bude muset řešit v nejbližší době.

Zažil jste někdy něco, co bylo nad Vaše síly?

Takovou situaci jsem nezažil, protože jsem byl přesvědčený, že když bude něco mimořádně těžké, dostanu dost pomoci, abych byl schopen všechno úspěšně zvládnout.

Čím je pro vás farnost sv. Tomáše?

Bohoslužeb v kostele sv. Tomáše jsem se zúčastňoval od roku 1954, kdy jsem se vrátil z PTP do Brna, až do roku 1992, kdy jsem byl v tomto kostele ustanoven kaplanem. Vždy to bylo prostředí, ve kterém jsem se cítil dobře, protože jsem tam měl hodně známých mezi kněžími, kteří tam působili, i mezi věřícími, kteří přicházeli na bohoslužby.

Co by Vás ze strany farníků potěšilo?

Kdyby se zlepšovaly a prohlubovaly vzájemné vztahy a lidé si byli bližší a ochotnější si vycházet vstříc.

Patříte do farnosti Lesná, když na Lesné bydlíte?

Do farnosti na Lesné patřím podle bydliště a i tím, že tam žiji čtyřicet roků. V minulých letech tam nebyla farnost, lidé věděli, že tam bydlím, a obraceli se na mne se žádostí o udělení svátosti smíření, svátostí nemocných a nebo žádali návštěvu starých lidí, kteří nebyli schopní cesty do

kostela. To trvá hlavně u starých lidí i v této době.

O co byste se rád podělil s farníky, co byste jim vzkázal?

Ve farnosti svatého Tomáše jsem spokojený a přeji všem farníkům spokojenost, radost a vyrovnanost za všech životních okolností.

Rozhovor připravila

Jarka Cýrusová

Modlitba – půst – almužna

Postní doba je obdobím, kdy křesťané prohlubují svůj vztah k Bohu, bližním a k sobě samému. V každoročním „čekání“ na Velikonoce si připomínáme největší oběť dějin a podstatu křesťanské víry – Vzkříšení. Ani letošní rok v tomto nebude výjimkou. Na území olomoucké a brněnské diecéze bude však doba postní pro věřící obohacena o možnost návratu k starobylé postní tradici – almužně.

„Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný . . . Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá svoje před tím, kdo jej prosí“ (sv. Petr Chrysolog) je mottem akce, kterou pořádá Charita se souhlasem obou sídelních biskupů, Mons. Jana Graubnera a Mons. Vojtěcha Cikrleho. Věřící si na Popeleční středu nebo na první postní neděli budou moci ve svých farnostech vyzvednout skládací papírovou

schránku, do které pak po celou dobu mohou ukládat peníze za věci, které si v době postu odřekli.

„Podstatou je, že člověk do malé papírové schránky vloží obnos přibližně ve výši ceny požitku, který si odřekl. Například dítě, když se vzdá čokolády, bonbonu nebo žvýkačky, dá do pokladničky tři koruny, dospělý za cigaretu ušetří pět korun. Tyto finance jsou pak použity na charitativní potřeby. Obdobné akce duchovní formace a doprovodného prožívání duchovní obnovy prostřednictvím staré postní praxe se pořádají již mnoho let v Anglii, Belgii, Německu, Rakousku, dokonce i v Polsku a na Ukrajině. Všude se setkávají s velmi kladným ohlasem,“ vysvětluje ředitel Diecézní charity Brno, Oldřich Haičman.

Ke konci postní doby, na Květnou neděli, věřící donesou svoji almužnu ve schránkách zpět do kostela, kde ji odevzdají. Peníze použije církev prostřednictvím Charity na pomoc lidem v nouzi a na podporu charitního díla. Na spodní stranu papírové schránky budou moci věřící napsat, jak nebo ve prospěch koho by se mohla darovaná almužna použít. „Pro Charitu to budou velmi cenné informace o tom, jak věřící lidé vnímají sociální situaci lidí ve svém okolí nebo ve světě“, dodává ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepřt.

„Tato cesta duchovního prožitku je zvláště vhodný nástroj pro rodiny při prožívání postní doby s dětmi. Je mnoho cest, jak se uskromnit ve svých potřebách a prospět tím nejenom druhým, ale také

sami sobě. Je v tom skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista skrze potřeby našich bližních v nouzi,“ uzavírá olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

Více informací mohou lidé získat ve svých farnostech při ohláškách nebo prostřednictvím místních farních či oblastních charit.

*Diana Tuyet-Lan Kosinová,
tisková mluvčí Diecézní charita Brno*

*Marek Navrátil,
Arcidiecézní charita Olomouc*

Pozdrav z Říma

15. 2. 2009

Milá farní rodino,

Srdečně vás všechny zdravíme ze slunné Itálie, konkrétně z Říma, maje čerstvé zprávy o tom, že naši vlast konečně překryla svým hávem pořádná zima, jaká má být. I tady se dnes pořádně ochladilo, ráno v 6 hodin teploměr ukazoval pouhých 6°C. Jinak je zde už jaro, kvetou narcisy, meruňky a špačci se houfují k odletu na sever.

Jsme zde v české koleji Nepomucenum na dva měsíce proto, abychom se podíleli na chodu domu. Obklopeni láskou a péčí domácích obyvatel máme i časový prostor po vykonané práci poznávat historii a kulturu města. Podařilo se nám navštívit kostely zasvěcené kolegům jáhnům, podívat

se klíčovou dírkou z Aventinu na kopuli chrámu sv Petra, projít se cestičkami zahrád, na kterých při siestě louská papa, pardon, sv. Otec, růženec, sednout si na tutéž lavičku, na kterou znaven usedá on sám, papež Benedikt XVI.

A při mších sv., u hrobů kardinála Josefa Berana, pod basilikou sv. Petra a sv. Cyrila v kostele sv. Klementa, jsme Pánu kladli k nohám i vás všechny s prosbou, abychom si byli ještě víc duchovně blízcí.

Nesmíme zapomenout vyřídit a předat požehnání od Sv. Otce, které jsme i pro vás přijali při audienci v aule Pavla VI.

Vzpomínají a na shledání v březnu se těší vaši

*dočasní Římané
Jana a Ivan Synkovi*

P.S.: Moc zdraví celou farní rodinu rektor Nepomucena Mons. Jan Mráz.

Slovo nemocným

„Bud' vůle tvá . . .“

Mt 6,10

Tak jako je na světě mnoho lidí a každý z nich se liší od ostatních, tak existuje množství druhů utrpení, které se od sebe liší po vnější stránce, ale ve své podstatě jsou všechna stejná. Často ta, která jsou navenek nepoznatelná a která jsou v duši člověka, jsou nejbolestnější a trápí člověka bez přestání, někdy i mnoho roků. Když tedy vidíme člověka, který se navenek

zdá být bez každého trápení, je to jen vnější zdání, protože tento člověk může ve skutečnosti trpět velmi těžce. Stejně si nesmíme myslet, že když dolehne trápení na nás, že jsme jediní na světě, kdo trápení snáší. Je možné, že ti, které pokládáme za nepostihnuté utrpením, umí lépe utrpení snášet a vyrovnávat se s ním. Proto i my se máme snažit pochopit smysl všeho, co prožíváme, a prosit Boha o pomoc, abychom všechno prožili úspěšně tak, aby nám to neuškodilo, ale prospělo.

My se můžeme setkat s nějakou formou utrpení v každém období našeho života a vždy pro nás může znamenat upozornění, že něco neděláme dobře a nebo že to můžeme dělat lépe. Nikdy není pozdě změnit sebe a žít lépe. Toto upozornění vnímáme tím intenzivněji, čím jsme starší a nebo čím je vážnější to, co prožíváme. Naši pozornost narušuje všechno, co nás odvádí od Boha a co nás zaměřuje jen na naši osobu a na náš pozemský prospěch. My si musíme být vědomi toho, že pozemské hodnoty jednou opustíme a že nám zůstane jen to, co si připravíme u Boha. Tam si shromažďujeme všechno, co děláme, co prožíváme nebo snášíme ve stavu posvěcující milosti a všechno, co děláme nezištně pro druhé lidi. Nic z toho, co jsme tak prožili, se neztratí, se vším se jednou setkáme.

Máme být ochotní pomáhat lidem, kteří jsou kolem nás a kteří potřebují pomoc, aby úspěšně prožili všechno, co prožívají. Žádná námaha, kterou pro tyto lidi podstoupíme, není zbytečná, vždy je

to dokonale využitý čas a dobře použité prostředky, které máme k dispozici. Příležitostí k takovému jednání máme stále dost, ale záleží na naší pozornosti a na naší dobré vůli využít všeho, co se nám právě naskytne. Žádná nevyužitá příležitost se nám už nemusí v budoucnosti naskytnout znovu a také nemusíme mít v budoucnosti lepší podmínky pro poskytnutí pomoci.

Všechno, co v životě prožíváme, má smysl a hodnotu a záleží na nás, jak se snažíme využít všeho, co se nám naskytne. Musíme počítat s tím, že i v našem životě budou těžkosti, ale doufáme, že s Boží pomocí budeme mít vždy dost sil, abychom je prožili správně.

o. J. Šik

Výzva

*českých a moravských biskupů
ke sbírce „Svatopetrský haléř“*

Drazí bratři a sestry,

v neděli 1. března se uskuteční každoroční sbírka nazvaná „Svatopetrský haléř“. V roce 2008 se při ní v České republice vybralo více než 12 milionů korun. Za tuto štědrost vám patří dík nejen od Svatého otce, ale i od nás, biskupů.

Prostředky získané v rámci sbírky „Svatopetrský haléř“ jsou určeny k tomu, aby Svatý otec mohl jménem celé církve

příspět ke zmírnění následků neštěstí, pomoci obětem válečných konfliktů, živelných katastrof, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi. Svůj dar věnujeme s vědomím křehkosti naší vlastní existence a s přáním preventivně poskytnout pomoc těm, kteří ji budou potřebovat.

Svatý otec v děkovném dopise velmi ocenil toto gesto účasti na jeho pastoračním úsilí a všem dárcům uděluje apoštolské požehnání.

Vaši čeští a moravští biskupové

Z farní charity

TKS – TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Vážení přátelé, bratři a sestry!

V minulém čísle Tomáška (č. 6) jsme vám slíbili informaci o výsledcích této sbírky. U nás u sv. Tomáše v době trvání TKS, tj. od 2. 1. do 11. 1. 2009 včetně, jste darovali do naší charitní pokladničky celkem 21 600 Kč. Do tří pokladniček naši koledníci dostali 10 981 Kč. Všem děkujeme i jménem OCH za vaši štědrost. Velké Pán Bůh zaplat'.

Celkový výtěžek OCH Brno dosáhlo výše 1 529 884,50 Kč, celkový celostátní výsledek není dosud znám. Sčítání ještě nebylo ukončeno. Podle předběžných údajů je letošní výsledek oproti loňsku o 10 milionů vyšší a pohybuje se kolem 64 milionů.

A JAK TO BYLO S DALŠÍM NASMĚROVÁNÍM VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ DO NAŠÍ CHARITNÍ POKLADNIČKY

Na začátku každého roku zveřejňujeme pro vaši informaci celkový přehled vydání za rok právě uplynulý. Nebyl to klidný rok. Stále přicházejí nové a nové informace o neštěstích a pohromách u nás i v celém světě. Už nahlédnutím do pokladního deníčku jsme překvapeni, co vše se v loňském roce stalo a komu jsme díky vaší štedrosti mohli poskytnout malou pomoc.

Nejprve v OCH Brno

Chráněně bydlení Gorkého	6 000 Kč
Domov sv. Markéty pro matky s dětmi	5 000 Kč
Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba	6 000 Kč
Denní centrum pro bezdomovce	12 000 Kč
Azylový dům pro bezdomovce	3 000 Kč

Vysvětlení k posledním dvěma údajům : všechna charitní zařízení jen těžce finančně přežívají, a to díky různým sponzorům. Ale pro bezdomovce se peníze z částečně pochopitelných důvodů zajistit nedaří a je tu největší nedostatek financí. Azylový dům pro bezdomovce na Bratislavské ulici získala OCH minulý rok a i díky práci právě bezdomovců jej uvádí postupně do přijatelného stavu.

Mimo OCH Brno bylo zasláno Sdružení pěstounských rodin (Brno, Arménská 10) pro Dům na půli cesty 8 000 Kč.

Pro pomoc v zahraničí jsme zaslali

LL – LIKVIDACE LEPRY na léky pro malomocné	7 000 Kč
Mongolsko – zasažené v květnu přírodní katastrofou	8 000 Kč
Kongo – na konto vypsané Katolickou charitou Česko pro lidi trpící krvavými nepokoji	4 000 Kč
Gruzie – pro lidi zužované válečným konfliktem	5 000 Kč
MILES JESU – na pomoc dětem ulice v Rusku a jinde ve světě	2 000 Kč
Misijní banka ubožáků – o této aktivitě v Africe najdete podrobné informace v Katolickém týdeníku č. 5	3 500 Kč

Z výše uvedeného vidíte, kam vaše příspěvky do naší charitní pokladničky byly poslány. Všem vám za obdarované opět velké Pán Bůh zaplat'. I v tomto roce vás budeme průběžně informovat o jednotlivých vydáních.

Dobrovolníci farní charity

Co když to mám být já?

„Mirkúú,“ zavibruje hlas starší sestry, „pojď se pomodlit křížovou cestu!“ „A proč?“ houkne Mirek nepřítomně od počítače. „Protože není doba adventní, nýbrž doba postní,“ odvětí sestra, netušíc, že riskuje ublížení na zdraví. Než se může Mirek zvednout, je tu maminka. „Ale mami, já jsem byl ve středu, chodím ministrovat, každý týden mám službu a vůbec – ještě loni jsi říkala, jak jsi na mě pyšná . . .“. Kluk má v hlase vzdor, ale i trochu lítosti. „Máš pravdu, ale to bylo loni. Teď jsi o rok starší, a tak bys mohl . . .“ „A já si myslím, že jsem zbožnej dost! A vystačím s tím až do konce života!“ Vzdor jasně nabyl vrchu. „Hm,“ maminka se mimoděk dotkne pingpongové páčky ležící na polici. Sama hrávala závodně, a tak ji těší, že to kluka tak chytlo. „A tobě by stačilo hrát ping-pong pořad tak, jak hraješ teď? Nebo bys chtěl být lepší?“ „No to je jasný, že budu lepší, když teď budu mít tréninky třikrát týdně. Určitě to nandám i Honzovi a taky . . .“ „Vidíš,“ maminka vstoupí do nadšeného monologu, „když chceš líp hrát, musíš tomu věnovat víc času. A když chceš lépe poznat Pána Ježíše, taky mu musíš věnovat víc času.“ „Nóó,“ protáhne Mirek a už má na jazyku, že ping-pong ho baví a modlitba že je nuda, ale maminka ho předběhne: „Chceš přece v životě udělat něco dobrého, ne?“ Tak. A už je tu zas ta vzpomínka na televizní reportáž. Malá týraná holčička, soud, tváře

muže a ženy, kteří ji pálili cigaretou a zlomili jí ruku. Tu holčičku lékaři zachrání, ale kdo zachrání duše těch dvou? Co když to mám být já? Jít jako kněz do vězení za lidmi, kteří nic nevědí o Bohu ani o svém vlastním zoufalství . . . ? Ach jo! Modlitba je dřina, ale maminka říká, že je to i radost. A ping-pong je radost, ale někdy je to taky dřina. Oboje se musím naučit dobře. Ve vězení se teď ping-pong určitě hraje. „Beru si páte zastavení: Šimon Cyrenský pomáhá nést kříž.“

Marie Sojka Veselá

Plavání ve Vyškově

Sobotní trochu mrazivé ráno neodradilo brněnské obyvatele od cestování, proč se nádražní hala hemžením dosti podobala mraveništi. Podíl jsme na tom měly i my Severky, neboť nepravidelný rozrůstal a zvedala se mimo jiné i hladina hluku. „Táák, teď vás spočítáme, takže se zkuste nehýbat, prosím!“ snažila se Minehava zklidnit dav, což se jí vcelku podařilo. Ještě jsme vyzvěděly od maminek, kdo potřebuje rukávky, kdo kruh a koho máme případně utopit ☺. Cesta do Vyškova netrvala dlouho a byla veselá, všichni se nemohli dočkat, až skočí do bazénu. Před vstupem do nám již dobře známého akvaparku vylezly postupně Panda, Mini a Maruška na travnatý pahorek a začala stručná bezpečnostní instruktáž, po níž jsme vešly do vestibulu akvaparku. „Jééé,

rybičky“, ozvaly se okamžitě nadšené ohlasy na velké akvárium zabudované ve stěně a tucet hlav už mělo nosy nalepené na skle. My, vedení, jsme aspoň mohly v klidu domluvit s paní u pokladny (myslím, že si nás už pamatovala z loňska ☺) šatnu a vstupenky. Po projití turniketem nastala náročná etapa výpravy – vyzouvání, sardinkování se v šatně, jež sice pravda byla tou největší v areále, přesto pro dvacet lidí opravdu tak tak, vracení se pro zapomenuté ručníky, sprcháče, gumičky, rukávky... Nicméně odměna stála zato – azurově modrá voda se třpytila paprsky sluníčka prostupujícího přes skleněný strop a stěny a ke koupání přímo lákala. Zkontrolovaly jsme vytvořené skupinky, aby se nikdo po bazéně nepohyboval sám, a vzhůru do vln! Já jsem zaujala pozorovatelské místo na plastovém křesílku v horním patře, kde se nachází sportovní bazén, a se zájmem jsem pozorovala skotačící plaváčky (včetně vedení ☺). Strategie byla jasná – nejprve rychle od všeho trochu – vířivka, tobogán, gejzír uprostřed, zaplavat a pak se každý dle libosti věnoval nejoblíbenějšímu a pár odvážných členek vedení šlo hledat slibovanou saunu. Když se ovšem po třech minutách vrátily, tušila jsem, že bez úspěchu. „Saunu jsme našly, ale smrdí to tam jak u řezníka.“ Zněla odpověď na můj tázavý výraz. Brrrrr, představa řeznictví ve mně vyvolala ne právě příjemný pocit. Chýlilo se ke dvanácté hodině, což znamenalo návrat do šaten a proces převlékání ještě obohacený o sušení vlasů. Nicméně po předchozích zkušenostech jsme se letos vyzbrojily roztrojkou a třemi fény – šatny

totiž poskytovaly pouze tři sušáky, z toho jeden nefunkční, a jedinou zásuvku, kterou jsme plně využily. Z nejmenších holek byly vidět jen dlouhé vlasy, není tedy divu, že jsme občas vyfénovaly i nějakou cizí holčičku, ale šatnu jsme vyklidit stihly, což bylo hlavní. V hale na lavičkách vestibulu jsme poobědvaly a nastala druhá neméně oblíbená část akce – návštěva cukrárny Janský, která se nachází na náměstí. Sladkou tečkou na závěr všechny plavkyně doplnily vyplavanou energii a hurá na vláček a domů.

Plavání se vydařilo a už se těším na příští rok!

Witty

YMCA T.S., o.s.

Pozvánka

Zveme vás do spolča rodin s menšími dětmi.

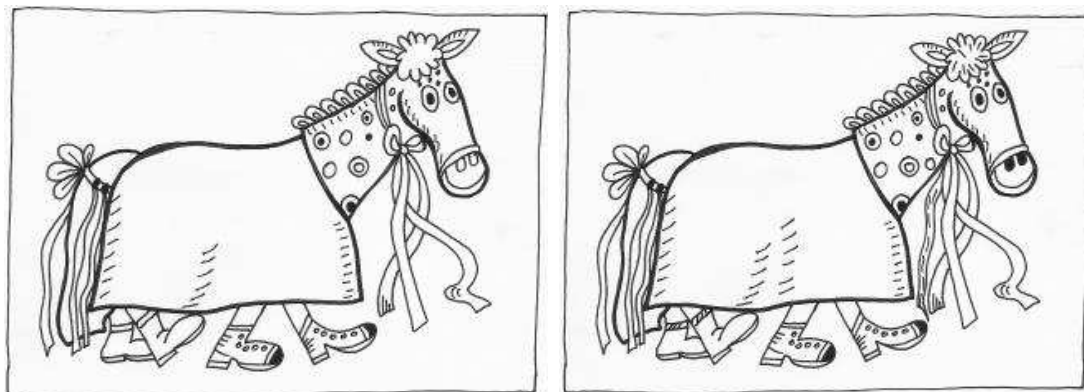
- **Doba konání:** 2. neděle v měsíci, 16:00–17:30, první spolčo bude 8. března
- **Místo:** sakristie kostela sv. Tomáše
- **Program:** modlitba dospělých, program pro děti od 1,5 roku až po předškoláky (starší děti rádi využijeme jako pomocníky), společný program pro celou rodinu
- **Kdo vytváří program:** Vítaný je aktivní zájem a ochota podílet se také na přípravě programu.
- **Kontakt:** Klára Kengi Koukalová (tel: 736 485 103), David Svoboda (e-mail: svoboda@fi.muni.cz)

Pro bystré hlavy

PRO NEJMENŠÍ

Najdeš 6 rozdílů na masopustních maskách?

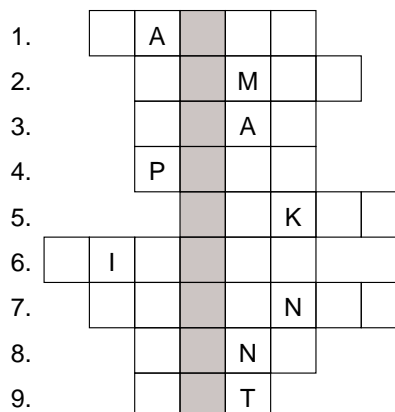
Masopust neboli karnevalové období bylo v minulosti období od Tří králů do Popeleční středy. Součástí oslav je obřadní průvod masek, který obchází s muzikou vesnicí. Masopust, a zvláště několik posledních dní tohoto období, byl pro lidi v minulosti svátkem, během kterého bylo třeba se dosyta najíst. Pak následoval dlouhý čtyřicetidenní půst. Masopust končil v noci před Popeleční středou.

PRO STARŠÍ

V římskokatolickém liturgickém kalendáři je středa prvním dnem postní doby. Její termín připadá na 40. den před Velikonocemi (letos 25. února). Název dne pochází ze zvyklosti pálit palmy či kočičky z Květné neděle minulého roku. Takto získaného popela se užívá při bohoslužbě Popeleční středy, kdy jsou věřící znamenáni popelem na čele; tento symbol upomíná na blízkovýchodní tradici sypání si popela na hlavu na znamení pokání před Bohem. Znamenání popelem je doprovázeno slovy: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš.“ nebo „Obrát se a věř evangeliu.“

1. Hlava katolické církve.
2. Jméno apoštola, kterému je zasvěcený náš kostel.
3. Představený kláštera.
4. Křestní jméno našeho pana faráře.
5. Jeden z evangelistů (Matouš, Marek, a Jan).
6. Jméno muže, se kterým se setkali Josef a Maria, když šli obětovat Ježíška do chrámu.
7. Úvodní dvě slova modlitby Páně.
8. Jméno maminky Panny Marie.
9. Kdo slaví svátek 15. 6.?

připravila: Špunt